

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xvij. post Trinitat[is] Text[us] eua[n]gel[ij]. Mat. c. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Domica. XVIII. post Trinitatis

Lu. vbi s. Per fidem iugis significat synago
ga seu plius iudeorū plenū ybōꝝ folijs z
vacuꝝ fructibꝝ opeꝝ bonorū. Vinea ē terꝝ
ra iudee z pmisionis in q̄ iste plius habi
tabat. Ultor est angelus curā babēs illiꝝ
pliꝝ dedit circa illa qn̄ inspirat ad p̄scrū
tandū sc̄rēta sc̄rētie: z mutit stercoꝝ qn̄
ad mentē eius redūcit putredines suorū
vicioꝝ vt inde educat displicientia eoz z
fructuꝝ bonorū operꝝ. Hec arboꝝ tandem per
romanos succisa est.

Domica. xviiij. post Trinitatis.
Leꝝ t̄ euāgel. Mat. c. xxij.

Pharisei audīctes q̄ ie
sus silētiū iposuit s̄z sa
duceis: p̄uenēst i vnū
Et interrogauit eū yn
ex eis legis doctor tētās eū. Da
gister qd̄ ē mādatū magnū ī le
ge. Ait illi iesus. Diliges dñm
deū tuū ex toto corde tuo: z ex
tota aia tua: z in tota mēte tu a
Hoc ē māximū z p̄mū mādatū
Scdm̄ at sile ē huic. Diliges p
rimū tuū sicut teipz. In his du
ob̄ mādat̄ vnuerla lex p̄det
z p̄phe. Congregatis at pharise
is: interrogauit eos iesus dicens.
Quid vobis videt de ch̄ro cuiꝝ
filiꝝ ē. Dicit ei: dauid. Ait illis.
Quō ḡ dauid i sp̄n̄ vocat eū do
minū dicēs. Dixit dñs dño meo
sede a dextris meis: donec ponā
inimicos tuos scabellū pedū tu
orū. Si ḡ dauid vocat eū dñm
quō filiꝝ eī est. Et nemo potat
ridere eī ybūz: neq; ausus fuit
q; ex illa hora eū amplius in
terrogare.

Audiētes pharisei
q̄ iesus silētiū zc.) Matth.
xxij. In p̄nti euāgel tāgūn̄
tria pūcta q̄ sur Interrogatio
Respoſio z Cōfutatio

Quantū ad p̄mū l̄ralis tāgūt vna mas
ligna z insidiosa interrogatio quā pharisei
ch̄ro fecerūt. Qui at fuerūt pharisei: z q̄
saducci hēs dñica. xj. p̄ festū trini. Quāz
tū yō spectat ad p̄ns euāge. sc̄edū ē q̄ sa
ducei fuerūt religiosi heretici i lege iude
orū. q̄ vt Ioseph⁹ refert: credebāt atam
cū corpore mori z nūc futurā ēē corporū
resurrectionē. Istis ch̄es sic iposuit silētiū
Nā vt vt Mat. xxij. pharisei tē tauerunt
qd̄ die ch̄im vt eū capent i fmōe dicen
tes: Licet celum dari celari an nō. Quibꝝ
ille ita respōdit: q̄ remāserūt muti. Et in
codē die vt ibidē d̄: saducei q̄ erāt inimici
i phariseoꝝ p̄uenērūt z ip̄i vt ch̄im con
funderēt. Erq; ch̄is p̄dicabat resurrecti
onē mortuo ꝑ quā ip̄i nō credebāt: credi
derūt se facturos argumentū insolubile.

Pro q̄ aduertēdū est: q̄ in lege moysai
ca qn̄ aliq; accepta yxore sine liberis mo
riebat: frat̄ eī reliqtaz debebat accipe: vt
noie fr̄is mortui filios generaret. Argu
mētati sunt ḡ sic vt vt Mat. ibi. Dagis
ter: moyses dixit: ihs mortuꝝ fūerit non
babēs filiū: q̄ ducat frater eī yxorē illiꝝ
vt susciter semet fratri suo. Erāt aut ap̄d
nos septē fratres: Et p̄mus yxore duxa
defūct⁹ est. z nō habēs semē: reliqt yxorē
suā fratri suo. simili sc̄ds z tert⁹ vsc̄ ad
septimū. Nowissime aut̄ oīm etiā mulier
defuncta est: In resurrectiō ḡ cui⁹ erit
de septē yxor. Q̄ es em̄ habuerūt eā. Isti
ḡ volebāt ex h̄ cludere: q̄ mortui nō re
surget. q̄ videbaſ eis sc̄d q̄ ista yxor tūc
septē h̄bet viros: aut nullū: cū eadē sit de
oibꝝ rō: z vtrūq; reputabat inconveniens.
Ch̄is at voluit dicere: q̄ ligamē m̄ri⁹ oī
nū durat solū vsc̄ ad mortē: z q̄ i illo sta
tu yō null⁹ moriet̄ nō optebit q̄ aliq; na
sc̄: oī ibi nō erit m̄rimoniū. Ait ḡ eis Er
rat̄ nesciētēs sc̄pturas neq; vrute dei. In
resurrectiō em̄ neq; nubēt neq; nubent:
z erūt sicur angeli dei i celo) z sic ch̄is sol
uit argumētū eoz. Et deinde p̄bant eis
ex sc̄ptura: q̄ mortui resurgūt: talit̄ q̄ neq;
sciuerūt qd̄ diceret: Tūt̄ eis silētiū iposuit:
de q̄ pharisei doluerūt: qz eēt inimici
saduceoꝝ: tñ ycordes erāt i p̄secundo. ideo
d̄: (Audiētes pharisei). I. qd̄ religiosi iu
deoz (q̄ iesus silētiū iposussit saduceis)

Tractatus

II

Id est quibusdā alijs religios cūscē gētis iudeorū (quoniam) cū iōnis adūceis (in ynu) ut simul ch̄m impugnarēt. Hiero. Pha sei et adūcei q̄ inter se otrarij sunt ad tentandū ielum pari mēte p̄sentūt. Hec ille. Chrys. Louenerū aut in ynu: ut multitudine vincerēt: quem rōne supare nō poterāt. Si p̄fite nūdos se esse p̄fessi sunt q̄ multitudine se armauerūt. Dilectant em apud se. Unus loq̄tur p̄ oīb: et om̄es loq̄mur p̄ ynum: ut siqdem vicerit: oīs vide amur viciſſe. si aut vicitus fuerit ut solus videat p̄fusus. Hec ille. Tō sequit (z iter) rogauit eū ynu ex eis legis doctor tentas eū. Lōra. q̄: Marci. xij. dicit: q̄ ch̄s huic doctori dixit: nō longe es a regno dei: nō ḡ tēbat dñm. Ad h̄ d̄ duplūciter de mēte Aug. li. de 2sen. euāge. Prio q̄ iste doctori p̄ncipio mala int̄esse venit ad iūterrogandū: sed postea audita ch̄r̄m̄lōe vera et p̄formi sue opiniōi penituit et ap̄probauit dictū ch̄i di. Digr. i p̄fite bi dixisti: vi h̄ ibi Mar. xij. et tūc ch̄s subiūxit: Nō lōge es a regno dei. Simile h̄ Joā. vii. vbi d̄: q̄ p̄ncipes et pharisei misserunt mīstros ut comp̄phēderēt iefuz. Qui audiētes ei p̄dicationē penituerunt. et sic ad p̄ncipes sūt regressi. A q̄b dū p̄cōta/renē q̄re eū nō adduxissent: dixerūt. Nunq̄ sic locut̄ est h̄o. Alio mō ut ip̄a fētatio nō accipiat in malū: sed in bonū: ut eset nō decipe volētis: s̄i volētis expiri ign̄tum. i. si talis erat ch̄s q̄lis p̄dicabat: et s̄i nō fuisset malū fīm sc̄m Tho. Pōt etiā dīci: q̄ nō erat lōge a regno dei: q̄ circa p̄fētē q̄stionē eū int̄ētōe mala habebat bona p̄pinionē (Digr. q̄d est mādatū magnum inter oīa). i. maximū (in lege). Est aut sciendū: q̄ ut testat Hugo card. nāl et magis h̄isto. tūc t̄pis erat q̄stio q̄d peniteneret: aut opa dilectionis aut opa legis seu sacrificiorū q̄ mādanū in lege. Et iste doct̄or tenebat q̄ p̄celleret opa dilectionis. et de h̄ mouit q̄stionē. Et si qdē maliciose tētauit ut pbabilis credit ut cū fuerit in societate inimicorum ch̄i: cogitauit q̄ ch̄s statū rūderet de mādato p̄mo p̄me tablē. s̄i adorabis eos alienos: et tūc statim habuit illerū argumentū q̄ eū de p̄cepto charitatis qd̄ malū est. sicut et charitas maior ē fide.

z latrīa. Sic ḡ p̄t p̄ma p̄s euāgelij. In q̄b est documentū: q̄ p̄fessiōe faciūt hō minē cecū et inuerecidū. Unū Hiero. Q̄ sup̄ pharisei i ostēlōe denā iñ fuerat p̄fusati et aduerso p̄fis viderat fixōne subruptā: debuerūt exēplo moneri ne vltra mōlirent̄ insidias: h̄ maluolētā et liuor nūtrīt̄ icipūdētia. Hec ille.

Quātū ad tertīū rāḡf ch̄i rāsū cū d̄. (At illi tēf): Diliges dñm deū tuū ex corde tuo et ex tota anima tua et in tota mēte tua) Quō d̄ ista sint intelligēda vide s̄ dñica. xij. p̄ fe. trini. (h̄c maximū et p̄mū mādatū) q̄ et charitas ē potissima p̄t: et d̄ ē el̄ p̄cōtissimū obiectū: sicut p̄mū se cūdātū. Hoc at mādatū p̄t Deut. vii.

Est at sciēdū q̄ d̄ h̄ mādatū d̄ dilectorē p̄ncipalē dedit Prio p̄t facilitē amādī et Sc̄do p̄t etiā suauitatē: q̄ oīa fac̄ dulcīa. et Tertio p̄t eius ḡtōritatē: q̄ amōr̄ ita deo placet q̄ oīa alia fac̄ placere. Nec h̄ mādatū d̄ p̄mū generatōe et fides: h̄ p̄fe ctīōe. Debēt at conari diligere deū et ielū ch̄m̄lōe mīlēplīcī rōne. Prio q̄ nos p̄t nostra utilitatē creauit. Et tū d̄ fecisse oīa p̄t sua bōitātē. s̄i coicadāt̄ nō adh̄redā: et p̄p̄ gl̄iam suā: quā. s̄i vult de creatura ad utilitatē creature: et nō sui. Sc̄do q̄ d̄ nō stro p̄tē effect̄ nō frat̄. Tertio q̄ p̄ nob sanguinē et vīta exposuit. Quarto q̄ dei dīt nob angelos rutores et custodes. Quinto q̄ nos rbelles clementē ad p̄niam exp̄erīat. Sexto q̄ facilē culpā et penam nob p̄fētēt̄ remittit: et nā cōmutādō i t̄pale et t̄pale purgatorī: in t̄pale in h̄mō ex plebili. Septiō: q̄z cessantibz oīb p̄dices ē sūma bōitāe: ita q̄ sicut nūbil diligēt̄ mīsi in q̄ntū bonū: ita nō diligēt̄ alīqd̄ nisi in q̄ntū p̄cipiat de diligibilitate dei (Secūtū dū at sūle est huic Diliges p̄mū tuū). i. oīem creaturā cui potes exhibere: aut a q̄ potes suscipere misericordiam fīm Aug. de dōctrīna ch̄iana. utputa ch̄zum in q̄ntū h̄o: et oīes angelos: et oīes brōs: et existētes i purgatorio: et in h̄mō: nō at i inferno. (Sicut teipm̄). i. ad illū finē ad quē te diligēt̄ s̄z bītūdīs fīm sc̄m Tho. nō aut sicut id est tātū q̄ntū reipm̄. Dicit̄ autē fīm Chrys. hoc mandatū simile p̄mo: quia cum boz̄ qd̄ malū est. sicut et charitas maior ē fide molit̄ imago dei: in hominē amato amat̄

Dominica. xix. post Trini.

deus (In his duob⁹ mādat⁹; tota lex pēt⁹ euāge. oia dīca leg⁹ ⁊ xp̄ph⁹ ad hūc finēz ordinan⁹ ⁊ diligat⁹ de⁹ ⁊ p̄tin⁹. Und⁹ ⁊ h̄cepta decalogi ita diuidunt⁹; vt ea q̄ sūt p̄me tabule ad dilectionē dei p̄tineāt⁹; que p̄ se dē ad dilectionē primi. Est autē sc̄i⁹ endū fm Aug. de q̄. cuāg. q̄ l̄ ista h̄cepta sīnt duo; ppter duo charitatis obiecta; q̄ sūt de⁹ ⁊ p̄tin⁹: tñ aliqu⁹ vñā ponit p̄ vero q̄ tang⁹ includes aliud; vt cū dīcōis lex vno sermone impleſ. Diliges p̄tin⁹ tuum; et diligētib⁹ deū oia coopan⁹ in bonis. Et rō est; q̄ ex vna eadēq̄ charitate deū p̄t̄ seip̄m diligim⁹; nos autē ⁊ p̄tin⁹ p̄t̄ de⁹ um. Et sic pater secundū. In q̄ hoc h̄i do cumēt⁹ qđ Chrys. tāgit dīces: Diliges inq̄: nō timēbis; q̄ diligere magis ē q̄ tu⁹ mere. Timere em̄ seruo p̄t̄: diligere filio p̄t̄. Timor sub necessitate est; dilectio i libra te. Qui in timore fuit deo; pñpnā qđe euādit; mercedē p̄t̄ iusticie nō habet; q̄ inuitus fecit bonū ppter timorem. Nō vult ḡ deus vt timeat seruū ab hominib⁹ q̄i dñs; sed vt diligat⁹ quasi pater; quia ad p̄sonis spūm dñpnant hoīb⁹. Hec ille.

Quātū ad tertium tāgit cōfutat⁹ phariseo p̄t̄: cū dīc (Lōgregat⁹ aut̄ phariseis) Sed q̄re dīc ut̄ cogregat⁹; q̄ supra dictu⁹ est q̄ conuenerat⁹ i vnu. Ad h̄i pōt̄ dici q̄ conuenerat⁹ i vnu in secreto ubi inter se sūt cōsiliati; sed ad ch̄im sunt paulatim ⁊ gregati donec ille doctor iterrogabat. nō aut̄ venerat⁹ dñs sūm⁹; ne patefactaret⁹ insidias suas. Lōgregat⁹ ḡ eis vt dīctū est (interrogavit eos iehu) dīces (Quid yob vide tur de ch̄o; cui⁹ fili⁹ est.) Hec q̄stio fuit diffīclima. q̄ dīc: Ela, xlv. Generationez ei⁹ q̄s enarrabit⁹. Fuit cīā cogrua; q̄ exi⁹ itinabat ⁊ esset pur⁹ h̄o ⁊ non de⁹. q̄a sic nō tetaret eu. (Dicūt ei: David.) Et sic insufficiēt̄ inderūt⁹; q̄ cū in ch̄o duplex sit generatio. s. fm diuinitatē; ⁊ fm hūnitatē; ipsi inderūt⁹ dīcēdā tñ. Ideo ch̄s arguit ⁊ eos ex autoritate psalmi dīcens (Quō ḡ David i spū). s. setō fm Hiero. vt collat̄ ois erroris suspicio (vocat eu do minū dīces: Dīxit dñs dño meo sede a de p̄teris meis; donec po. ini. tu. sca. pedū tuo/ rū; Si ergo David vocat eu dñm; quō si

lius eius est.) Argumentū dñi in his ver bis est tale: Qis dñs est maior seruo; sed ch̄s est dñs dauid; ḡē maior dauid. Nullus aut̄ fili⁹ est maior p̄t̄. ḡ vel ch̄s non est fili⁹ dauid; vel habet vñā naturā q̄ est fili⁹ eius; et alia q̄ est eo maior; q̄ est diuina in hac ait̄ autoritate allegata pater P̄t̄mo p̄em̄ p̄teria ch̄i ad sc̄tōs: q̄ dīc dñs dauid; ⁊ seq̄nter alioz sc̄p̄. Sc̄do eq̄litas eiusdē ad patrem. Nā dīxit dñs pater dño meo ch̄o; sede a dextr̄ meis. i. in eq̄litas re ad me. Beda. A dextris dei sedere est in honore eq̄li paternae dignitatis manere. Hoc aut̄ dicere fm sc̄m Tho. patris ad filium: nihil est aliud; q̄ patrē filiū in eq̄litate dicendo p̄ducere. Tertio tangit qđ agat dī inimic⁹ ch̄i. i. de infidelibus; v̄l rebellis; q̄ ponent scabellū peduz ch̄i. i. totalit̄ ei subiūcien̄t̄. Et nota q̄ ly donec n̄ importat determinat⁹ tñs fm sc̄m Tho. sed infinitū. Et aut̄ notandū fm Hieron. q̄ lu⁹ dei ch̄i deitatem negāt̄: multa cōfinguit ut banc euadat̄ auctoritatē. Dicunt em̄ q̄ intelligit̄ de Abraā: et q̄ Heliezer dispensat̄ ei⁹ fecit h̄ic psalmū: ages deo grās p̄ victoria quā habuit Abraā de qñq̄ reli gib⁹; vt habeat Gen. xiiij. Et sic exponunt Dīxit dñs. i. deus: domino meo. i. Abraē sede a dextris meis. quia s. cōfo:tauit eu dicens. Noli timere Abraam. Sed contra arguit Hieron. quia dī Abraā dicere nō possunt q̄ sequitur. s. q̄ ante lucifex⁹ sit genit⁹; nec q̄ fuerit sacerdos i eternū fm ordinem melchisēdēch: cum p̄ eo melchisēdēch obtulerit sacrificiū. Itē pōt̄ arguit ex titulo psalmi: q̄ in hebreo talis ē psal. David. (Et nemo poterat ei inderē verbi; neq̄ ausus fuit q̄s q̄ ex illo die eū am̄ plus interrogare) quia ch̄s sugavit eos inderendo ⁊ opponēdo. In hac p̄t̄ est docūmentū qđ Raba. tāgit dī. Et h̄i intelligimus venena iūdīcē sugari posse; sed diffīcile cōstere. Hec ille. Et intēdit q̄ illi si⁹ luerūt̄ h̄i vñā volūtate. q̄ n̄ habebat qđ vi cerent fm Chrys. Nō aut̄ siluerūt̄ amore veritatis; quā sapia diuina docuerat; quia iūdīcē venena p̄bibebat.

Dīnica decimanona post Tri
nitatē Lx. euānge Mat. ca. ix.

L 4